

det gældende direktiv om faste kredsløb, der tillader en differentieret prisregulering overfor de to ovenfor nævnte kategorier af brugere.

Den foreslåede bestemmelse, der giver forskningsministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for, hvordan forsyningspligtudbyderen faste kredsløb prisreguleres, tager højde herfor. Den giver således mulighed for, som krævet af EU, indtil videre at videreføre den gældende, fælles prisregulering, men tillader samtidig, at denne regulering efterfølgende ændres, hvis der i mellemtiden sker en ændring af det underliggende direktivgrundlag.

Hvis en sådan differentieret prisregulering af faste kredsløb til henholdsvis detail- og engrosformål bliver mulig under de fælles EU-regler, vil det være hensigtsmæssigt at ændre bekendtgørelsesreguleringen, således at der trækkes en klar skillelinie mellem faste kredsløb, der udlejes på slutbrugervilkår og til slutbrugere, og faste kredsløb, som udlejes til engrosformål, dvs. til andre udbydere af telenet eller teletjenester, således som denne kategori er defineret i de indledende definitionsbestemmelser i lovforslaget. Herved skabes der mulighed for, at der på sigt kan udvikle sig et væsentligt forskelligt prisniveau for de to forskellige produkter, hvilket vil stimulere etableringen af en konkurrencedrevet marked også for lejede kredsløb til slutbrugere.

En særskilt prisregulering af slutbrugerproduktet lejede kredsløb vil i givet fald ske på grundlag af § 19, stk. 5 og stk. 7, og kunne eksempelvis bestå af to grund-elementer: Et krav om anvendelse af omkostningsbaserede priser (fuldt allokerede omkostninger) og et prisloft, der ville sikre, at der ikke samlet for de pågældende slutbrugerprodukter vil blive tale om prisstigninger, sammenholdt med prisniveauet på de tidspunkt, hvor en sådan særskilt regulering eventuelt bliver indført. Samtidig vil slutbrugere via en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i § 50 blive afskåret fra at påberåbe sig samtrafikreglerne for så vidt angår dette produkt. Såvel samtrafikprisreguleringen som de særlige ikke-diskriminationsregler, der indgår i samtrafikreguleringen, jf. kapitel 14, vil herefter alene kunne påberåbes af udbydere af telenet eller teletjenester.

En sådan opsplitning vil på sigt give mulighed for en væsentlig forskellig prisudvikling på de faste kredsløb til de to ovenfor nævnte formål, og vil herunder også tillade, at prisen for det pågældende samtrafikprodukt nedsættes f.eks. ud fra generelle overvejelser om prisniveauet for konkurrerende teknologier og net, uden at dette indebærer, at man med udgangspunkt i ikke-diskriminationsovervejelser kan kræve

tilsvarende nedsættelser af prisen for slutbrugerproduktet lejede kredsløb.

Til stk. 7, nr. 1

Forskningsministeren kan i medfør af stk. 7, nr. 1, ud fra konkurrencehensyn fastsætte regler om, at såfremt forsyningspligtudbyderen foreslår fastsættelse af maksimalpriser for kald til andre udbydere mobil- eller fastnet, der afviger fra de foreslåede maksimalpriser for kald til forsyningspligtudbyderens eget mobil- eller fastnet, skal disse priser være særskilt omkostningsbaserede, objektive og ikke-diskriminerende. Der er allerede i den gældende regulering fastsat regler herom på bekendtgørelsesniveau.

Ved udnyttelse af bemyndigelsen vil det i forbindelse med fastsættelse af nærmere regler blive præciseret, at der skal sondres mellem kald til mobil- henholdsvis fastnet, således at for eksempel foreslåede maksimalpriser for kald til andre udbydere mobilnet alene skal sammenholdes med maksimalpriser for kald til forsyningspligtudbyderens eget mobilnet.

Afregningsforholdene mellem forsyningspligtudbyderen og de øvrige teleselskaber er fastsat gennem indgåelse af aftaler om samtrafik, som kan afvige fra hinanden, og som kan være genstand for løbende ændringer. Dette kan i praksis føre til situationer, hvor forsyningspligtudbyderen tilbageholder en højere del af slutbrugerprisen ved kald til en given udbyders net end den del, forsyningspligtudbyderen tilbageholder ved kald til egne net. Uanset, at der alene måtte være tale om marginale forskelle, vil der i sådanne tilfælde desuagtet principielt være tale om diskrimination i medfør af den gældende regulering. Af hensyn til at sikre fornøden fleksibilitet i forbindelse med indgåelse af aftaler om samtrafik vil der som følge heraf blive fastsat regler om at tillægge Telestyrelsen en skønsmæssig beføjelse til at fastsætte maksimalpriser i tilfælde, hvor der alene er tale om marginale forskelle i de beløb, forsyningspligtudbyderen tilbageholder ved kald til egne net. Telestyrelsen vil i den forbindelse skulle høre de involverede parter.

Til stk. 7, nr. 2

§ 19, stk. 7, nr. 2, indebærer en markant udbygning i forhold til den gældende regulering, idet forskningsministeren i medfør af stk. 7, nr. 2, ud fra konkurrencehensyn kan fastsætte regler om, at realprisfald på forsyningspligtudbydere ikke må overstige realiserede prisfald på relaterede samtrafikprodukter. Formålet med fastsættelse af regler herom er at sikre, at der ikke via fastsættelse af realprisfald på forsyningspligtområdet sker en indsnævring af konkurrencemarginen på